

Oponentský posudek

Autor předkládané bakalářské práce si stanovil nelehký úkol prozkoumat „přítomnost nacionalismu ve výuce na základní škole, se zaměřením na předměty vlastivěda a český jazyk“, a pochopit způsoby jeho internalizace. Dochází ke zjištění, že „nacionalismus se ve výuce neprojevuje jako nacionalismus, ale jako přirozený řád světa“ (str. 34). Nacionální cítění je žáky internalizováno a projevuje se v první řadě jako emoce (děti intenzivně prožívají příběh české národní historie, v němž se hranice mezi skutečnými dějinnými událostmi a mýtickými příběhy jeví jako velmi nejasné).

Autor svůj text opírá o terénní výzkum, který prováděl mezi žáky 3. a 5. třídy primárně během výuky vlastivědy a českého jazyka. Pozitivem práce je velmi kvalitní reflexe výzkumníkovy pozice v terénu, nahlížená goffmanovskou perspektivou, a citlivý, partnerský přístup k informantům. Teoreticky vychází jednak z „klasických“ studií, věnujících se nacionalismu (Anderson, Gellner, Hroch), zároveň staví na podobně tematicky zaměřených výzkumech (Mohammad-Arif, Chun). Dle mého názoru autor prokázal velmi slušnou orientaci v teoretických konceptech, nahlízejících nacionalistickou ideologii, zároveň je schopen s nimi adekvátně pracovat a využít je při interpretaci vlastních výzkumných závěrů.

Práce je přehledně strukturována a je psána velmi srozumitelným, jasným a kultivovaným jazykem. Bezpochyby je výsledkem dlouhodobé konstruktivní spolupráce autora a jeho školitele, který mu citlivým vedením umožnil maximálně rozvinout badatelský a tvůrčí potenciál. Domnívám se, že autor předložil jednu z nejlepších bakalářských prací, které byly v posledních několika letech na Katedře sociálních věd napsány.

Navzdory výše uvedenému si dovoluji dvě kritické poznámky. První z nich se týká teoretického zakotvení práce: Autor na str. 11 zmiňuje koncept hegemonie Antonia Gramsciho, očekávala bych tedy, že bude v textu uveden odkaz na některou z Gramsciho statí, kde se tomuto konceptu věnuje. Druhá výtká se týká hrubých gramatických chyb, které zbytečně snižují úroveň práce (např. hned na str. 1 „jak vyplívá“ na str. 3 „děti na sebe křičel“, str. 4 „děti říkali“ atd.)

Přes výše uvedené výtky ovšem práci považuji za nadprůměrně zdařilou, jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm výborně.

V Pardubicích 17. 7. 2015

Jana Jetmarová